

Jeg vil sige, at vi i hvert tilfælde har haft meget stor gavn af at diskutere, hvordan det danske Europaudvalg fungerer med andre mere eller mindre tilsvarende europaudvalg i andre europæiske lande, og noget af det samme kunne man måske også gøre. Men det kan være, at jeg er uretfærdig, for det kan være, at det allerede foregår via den parlamentariske forsamling i OSCE.

Kl. 14.05

Så til sidst lidt om rapporten. Det er klart, at det er vigtigt, når man er medlem af en organisation, hvor kernen handler meget om menneskerettigheder og demokrati og sikring af demokrati, at man også tager rapporter, som man synes er ubekvemme, til sig, selv hvor man simpelt hen er gal over det og synes, at meget af det, der står, er fuldstændig uretfærdigt. Man bør tage dem seriøst og svare relativt hurtigt på dem og gøre det i en åben proces.

Jeg ved jo godt, at vi, der sidder i OSCE-delegationen her i Folketinget, har haft rapporten siden efteråret. Men et eller andet sted kan man ikke andet end opfatte det som en meget stor irritation og på en eller anden måde også modvilje, at rapporten først kommer frem til offentligheden så sent som i sidste uge. Jeg synes faktisk, at det er en uskik, at man gør det på den måde.

Regeringens svar har jo været, at den på et punkt vil ændre noget, nemlig klagekomiteen, altså give den større kompetence. Sådan har jeg i hvert fald forstået det. Men på de andre punkter har man sagt, at der ikke er noget at komme efter. Det synes jeg er ærgerligt, for det er vigtigt, også selv om vi politisk har meget forskellige meninger om det her, at gå seriøst ind i den diskussion. Hvordan kan det være, at en organisation, som vi selv sætter stor pris på og arbejder aktivt i, kommer med en så markant kritik af den måde, Danmark behandler minoriteter på? Det kunne jo være, at man skulle bruge det som afsæt til en konstruktiv debat. Var der noget punkt, hvor stramningerne måske er blevet for vidtgående?

Det er klart, at et flertal, der har gennemført stramninger, altid som umiddelbar reaktion vil forsvare disse stramninger. Men det er da ikke helt ligegyldigt, at en organisation, som alle partier, der har været heroppe på talerstolen indtil nu, har prist for at være nødvendig, kommer med så markant en kritik. Så jeg synes, det ville være rart, hvis regeringspartierne ville komme ud af sporet, som man kan sige det startede med. Det kom i hvert fald til udtryk i Europarå-

dets rapport, som statsministeren mente bare skulle i skraldespanden, og så den her rapport fra OSCE, som også får en meget hård medfart, må man nok sige, startende med hr. Kristian Pihl Lorentzen, som syntes, at det da godt kunne være, at ambassadør Orhun havde sagt nogle ting, men der var andre, der havde sagt noget andet. Nu står der faktisk forskellige ting i den rapport, så jeg synes ikke, at det var nogen særlig seriøs måde at behandle den på.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er den sidste ordfører hr. Frank Aaen, og efter ham er det ministeren.

Frank Aaen (EL):

Vi er i Enhedslisten enige i, at OSCE, både regeringsdelen og den parlamentariske del, er en vigtig organisation, fordi den også peger på en anden form for tænkning inden for sikkerhed end det, som præger andre dele af verden. Jeg tænker på, at sikkerhed i dag jo i høj grad debatteres som noget, som USA skal klare som supermagt, og det skal være med krig. Det er vi selv sagt imod, og det er en dårlig måde. Det giver faktisk det modsatte af sikkerhed.

Så er der meget diskussion om, hvad NATO's rolle skal være i forhold til sikkerhed. Der er meget i forhold til, hvad EU's rolle skal være i forhold til sikkerhed. Men her har vi altså en organisation, der rummer Europa plus USA og Canada og også rummer Sovjetunionen, eller rettere sagt det tidligere Sovjetunionen, det nuværende Rusland.

Det synes vi faktisk er en samarbejdsorganisation, som i sig har nogle ideer til, at sikkerhed er noget, man får sammen med andre og ikke imod andre. Jeg synes i virkeligheden, at dagens debat om, hvordan vi får sikkerhed og også beskytter os mod terrorister – vi havde det også i DR 2 forleden – altså hvordan vi får sikkerhed sammen med andre, jo er blevet så frygtelig nedprioriteret i diskussionerne. I stedet for har man en debat om, hvordan vi får sikkerhed imod andre og bruger krig og våben og flere soldater og tror, at vi kan løse Afghanistans problemer ved at sende 200 soldater flere derved fra dansk side.

Den der tanke om, at sikkerhed er i samarbejde med andre, er i virkeligheden OSCE's formål og hele grundlag, og derfor synes jeg selvfølgelig også, at man skal støtte den organisation. Det er vigtigt i forhold til menneskerettigheder og i forhold til at sikre demokratiske valg.